

Dictum

Verordening (EG) nr. 44/2001 van de Raad van 22 december 2000 betreffende de rechterlijke bevoegdheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van beslissingen in burgerlijke en handelszaken, en met name artikel 22, punt 1, daarvan, moet aldus worden uitgelegd dat zij geen toepassing vindt op een procedure van oneigenlijke rechtspraak die door een onderdaan van een lidstaat, die overeenkomstig het recht van die lidstaat ten gevolge van zijn ondercuratestelling gedeeltelijk handelingsonbekwaam is verklaard, is ingeleid bij een rechterlijke instantie van een andere lidstaat teneinde toestemming te krijgen om zijn aandeel in een op het grondgebied van die andere lidstaat gelegen onroerend goed te verkopen, daar een dergelijke procedure betrekking heeft op „de bevoegdheid van natuurlijke personen” in de zin van artikel 1, lid 2, sub a, van deze verordening en dus van de materiële werkingssfeer van deze laatste is uitgesloten.

(¹) PB C 311 van 13.10.2012.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État — Frankrijk) — Conseil national de l'ordre des médecins/Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche en Ministre des Affaires sociales et de la Santé

(Zaak C-492/12) (¹)

(Vrij verkeer van personen — Vrijheid van vestiging — Vrij verrichten van diensten — Richtlijn 2005/36/EG — Erkenning van beroepskwalificaties — Beroep van tandarts — Specificiteit en onderscheid met beroep van arts — Gemeenschappelijke opleiding)

(2013/C 344/62)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Conseil national de l'ordre des médecins

Verwerende partijen: Ministre de l'Enseignement supérieur et de la Recherche, Ministre des Affaires sociales et de la Santé

In tegenwoordigheid van: Conseil national de l'ordre des chirurgiens-dentistes

Voorwerp

Verzoek om een prejudiciële beslissing — Conseil d'État (Frankrijk) — Uitlegging van artikel 36 van richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (PB L 255, blz. 22) — Specificiteit van het beroep van beoefenaar der tandheelkunde en onderscheid met het beroep van arts — Toelaatbaarheid van een nationale wettelijke regeling die een gemeenschappelijke universitaire opleiding voor studenten geneeskunde en tandheelkunde invoert — Toelaatbaarheid van een wettelijke regeling die leidt tot de uitoefening van eenzelfde specialisme door artsen en tandartsen

Dictum

1) a) Richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties, zoals gewijzigd bij verordening (EG) nr. 1137/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzet dat een lidstaat een gespecialiseerde opleidingscyclus instelt, zowel in de geneeskunde als in de tandheelkunde, waarvan de benaming niet overeenstemt met de voor die lidstaat vermelde benamingen in bijlage V bij die richtlijn. Een dergelijke gespecialiseerde opleiding kan zowel openstaan voor personen die enkel een medische basisopleiding hebben voltooid als voor personen die enkel de studie in het kader van de basisopleiding tandheelkunde met goed gevolg hebben voltooid.

b) Het staat aan de nationale rechter om na te gaan of

— die gespecialiseerde opleiding, voor zover zij niet beantwoordt aan de in de artikelen 24 en 34 van die richtlijn bedoelde vereisten inzake de basisopleidingen tot arts of beoefenaar der tandheelkunde, niet leidt tot afgifte van de titel van arts met basisopleiding of de titel van beoefenaar der tandheelkunde met basisopleiding, en

— de titel die wordt toegekend na voltooiing van die gespecialiseerde opleiding niet het recht verleent het basisberoep van arts of beoefenaar der tandheelkunde uit te oefenen aan personen zonder de titel van arts met basisopleiding, respectievelijk beoefenaar der tandheelkunde met basisopleiding.

2) Richtlijn 2005/36, zoals gewijzigd bij verordening nr. 1137/2008, moet aldus worden uitgelegd dat zij zich er niet tegen verzet dat medische vakken deel uitmaken van een gespecialiseerde opleiding in de tandheelkunde.

(¹) PB C 26 van 26.1.2013.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 19 september 2013 — Europese Commissie/Guido Strack

(Zaak C-579/12 RX II) (¹)

(Heroverweging van arrest van Gerecht in zaak T-268/11 P — Openbare dienst — Besluit van Commissie waarbij overdracht is geweigerd van jaarlijkse vakantiedagen met behoud van loon die ambtenaar wegens langdurige ziekte gedurende referentieperiode niet heeft kunnen opnemen — Artikel 1 sexies, lid 2, Statuut van ambtenaren van Europese Unie — Artikel 4 van bijlage V bij Statuut — Richtlijn 2003/88/EG — Artikel 7 — Recht op jaarlijkse vakantie met behoud van loon — Beginsel van sociaal recht van Europese Unie — Aantasting van eenheid en samenhang van recht van Unie)

(2013/C 344/63)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie